

Bùi Văn Quý

Chối

Bỏ

Quá

Khứ

*Việt Tân, Việt Cộng, Việt Gian
Ba cái Việt ấy quậy tan hội đoàn.*

Chối bỏ quá khứ là trạng thái chán nản, tuyệt vọng, là khởi nguồn ý niệm đầu hàng của một người đang sinh hoạt trong đoàn thể, nhất là trong các đoàn thể chính trị đấu tranh ý thức hệ giữa Quốc Gia và Cộng Sản.

Hôm nay, tôi xin chối bỏ quá khứ của tôi. Tôi viết bài này ném lên không trung tiếng thở dài chán nản, nhưng chưa tuyệt vọng. Tôi sẽ về ẩn mình trên một ốc đảo im vắng không một bóng người, ngoài tôi với tâm tư mệt mỏi trăm mặc, nhưng không phải là đầu hàng vì tôi vẫn xác tín rằng, trong cuộc chiến ý thức hệ Quốc Cộng ngày nay, để phù hợp với trào lưu tiến hóa của văn minh thế giới, thế tất thắng phải là của người Quốc Gia, chủ thuyết Cộng Sản, và các chính quyền Cộng Sản trên thế giới đã và đang bị xóa dần.

Cứ một người thường xuyên gắn bó với các sinh hoạt trong cộng đồng mà “Chối bỏ quá khứ”, rút vào ốc đảo sống âm thầm, là một tin vui, tin mừng chiến thắng của các cán bộ CS nằm vùng ở hải ngoại, của đám băng đảng Mặt Trận Phở Bò Việt Tân, trong thế “dành dân chiếm đất” ở hải ngoại.

Tôi, hôm nay “Chối bỏ quá khứ”! Trước khi viết bài này, tôi thành khẩn xin lỗi các vị còn tâm huyết, kiên cường, vẫn ghé vai chung sức, chống đỡ những gây rối, đánh phá, chia rẽ, các tổ chức đoàn thể ở hải ngoại, theo chủ chương nghị quyết 36 của Cộng Sản Việt Nam. Tôi xin lỗi vì tôi bỏ quý vị, tôi bỏ cuộc!

“Cái Tôi” trong một bài viết, (không phải “Tôi” Đại Danh Từ Nhân Xưng / Personal Pronoun) là cái thấp hèn, không nên đề cập tới, vì thường hàm ý khoe khoang thân thế. Tôi, trong bài viết này thật tâm thường, chẳng có gì để khoe khoang, nên, nếu chẳng dặng dưng trong bài viết có tiết lộ “Cái Tôi” xin bạn đọc thứ lỗi và miễn cho những dị nghị.

Tôi, hôm nay chối bỏ quá khứ của tôi với các hội: “cựu học sinh . . .”, “hội đồng hương . . .”, “Hội Giáo chức . . .” Hội . . ., Hội . . . vân . . . vân. Tôi chỉ xin giữ duy nhất: “Hội những người Tị Nạn CS”, “Hội Gia Đình, Vợ, Con, Cháu (chưa có cháu)”. Lý do thật đơn giản, với số lượng lưu trí của tôi và khả năng di chuyển không còn cho phép tôi sinh hoạt, chạy ngược chạy xuôi như những năm về trước. Hơn nữa, theo luật đào thải của thời gian, dần dần, tôi đã không còn tìm lại được những người bạn xưa, những người đồng hương, những bạn đồng nghiệp đã có với tôi những kỷ niệm thời ấu thơ, thời học sinh trung học và ngày mới bước chân vào đời, vào nghề. Phải công nhận là những hội đoàn dân sự thuần túy này ít (ít nhưng không phải là không có) bị ảnh hưởng tranh chấp, chia rẽ, đánh phá bởi các mưu đồ chính trị, ít bị Cộng Sản và băng đảng Việt Tân quấy phá.

Có một quá khứ mà tôi xót xa, không nỡ chối bỏ nhưng, sau cùng, hôm nay tôi quyết định chối bỏ là: ĐỔI LÍNH và TRƯỞNG HỌC LÀM LÍNH. Tuổi lính của tôi thì không được bao nhiêu, cấp bậc cũng chẳng đáng để khoe, chỉ sau năm năm làm lính, tôi trở về đời sống dân sự vì được biệt phái theo nhu cầu nghề nghiệp. Nhưng, tôi thực sự đã là một người lính, đã nếm đủ mùi cực nhọc, buồn vui, cũng một thời giấy saut, áo trận, lợi ruộng, lợi sông, qua rạch, băng rừng khắp chiến trường miền Tây. Tôi được quyền hãnh diện là một người lính, có đủ tư cách tham gia trong hội đoàn quân nhân và tôi đã tham gia từ những ngày đầu phiêu thai, ngày ấy, ở thành phố San Diego này, chỉ có duy nhất một Hội Cựu Quân Nhân. **Những ngày đầu, các cựu quân nhân đến sinh hoạt với nhau êm ấm, thân thiện, không có chia rẽ, không có mưu đồ đảng phái, không có CS nằm**

vùng, và không có điều tệ hại hơn cả là, có đám đầu trâu mặt ngựa băng đảng Phở Bò, Việt Tân trá hình, xâm nhập trong các hội đoàn để đánh phá, dằn dặt, chia rẽ, để tạo uy thế cho đám thủ lãnh đang chờ được CS ban thí cho địa vị, quyền lợi, chờ để được hòa hợp hòa giải. Hôm nay, những người còn sinh hoạt trong các hội đoàn quân nhân chỉ được vài người, đếm được trên đầu ngón tay, đó là thành quả chiến thắng của đám đầu trâu mặt ngựa, Cộng Sản nằm vùng và băng đảng Phở Bò Việt Tân trà trộn, trá hình trong hàng ngũ cựu quân nhân. Hôm nay, tôi chối bỏ quá khứ quân nhân của tôi đã là quá trễ, so với cả ngàn cựu quân nhân hiện đang định cư tại thành phố San Diego này đã chối bỏ quá khứ là lính và sống thâm lặng trước tôi. Tôi cầu chúc quý vị còn chút tình với lính, còn ở lại sinh hoạt trong các hội đoàn quân nhân, tìm lại được hình ảnh và kỷ niệm hào hùng của đời mình, của một thời làm lính.

Tôi xót xa chối bỏ TRƯỞNG HỌC LÀM LÍNH của tôi! Kể từ ngày mai, cộng đồng sẽ không bao giờ thấy sự hiện diện của tôi. Các ông trong hội Thủ Đức sẽ không thấy Huynh Đệ, Huynh trưởng này, tôi không phải là khóa 20, 21, hay 22 . . . và tôi cũng không cần biết sau tôi, khóa 1/68, 3/68, 4/69, 3/72 nghĩa là gì? khóa nào, năm nào nữa! . . . Mong các vị Alpha chính hiệu, giả hiệu vàng thau lẫn lộn, đang nháo nhào trộn gạo với cát tại San Diego này đừng buồn, đừng giận. Cho tôi nói hết, nói đủ một lần rồi thôi.

Dĩ nhiên, tôi là một “Cư An Tư Ngụy”, bị động viên nên có hơi ngạp ngừng mỗi khi phải đứng chung với các bạn đọc câu: “Xếp bút nghiên theo việc đao cung”. Ai đã ăn cơm nhà bàn 9 tháng trong trường Bộ Binh Thủ Đức đều có cùng những kỷ niệm đậm nét và khó quên. Riêng tôi, những ngày đầu tiên học làm lính, tôi nhớ như mới ngày hôm qua. Nhớ những tuần huấn nhục ở giai đoạn một, đầu gật gù với cái nón sắt nặng nề, giấy saut mang chưa quen còn khó chịu, lê lét, cà nhắc trên đôi Tăng Nhơn Phú. Nhớ buổi sáng sớm tập hợp, những ngày gần tết lạnh co ro, nhưng rồi buổi trưa nắng gắt, nóng bức, áo lính còn rộng lưng thùng chưa sửa như nhớp, ướt đầm mồ hôi, mùi mồ hôi nồng nặc của mình của đồng đội, đó là “mùi lính đầu đời” khó quên! Nhớ mấy phút nghỉ tập ngắn ngủi mua ăn vội vàng nắm xôi, gói kẹo của “đội quân bán hàng rong” là các bà vợ lính trong khu gia binh. Nhớ bữa ăn ngoài bãi tập, tanh mùi cá mồi, có tiếng khua cà-mèng lính lẳng xềng. Nhớ nhất vẫn là cái cảm giác bồi hồi xúc động khi lần đầu nhận được lá thư của vợ gửi vào, chữ viết ngoài phong bì nắn nót tô đậm địa chỉ . . . KBC 4100 và câu mở đầu: Khổ lắm phải không? Chịu được không anh? . . . Qua đến gian đoạn 2, đã tằm tằm thành lính, quân phục sửa gọn gàng, nón bérét tím than, băng tên chữ vàng trên

nền đen . . . đi đứng đã mạnh dạn hiên ngang, đã biết đường trốn sang khu gia binh, ra Chợ Nhỏ ăn cháo, ăn chè, biết ký sổ nợ và biết lổ chui rào để “anh về với em”, về với vợ rồi ra sao cũng đành . . . để rồi, ngày chủ nhật lại nhớ vợ, nhớ Sài Gòn mà phải nằm trong phòng tắm hơi, ẩm ướt có khai mùi nước đá của phòng giam F301! Tôi nhớ người bạn lính đầu đời, (Chú em) tên Khoa, mới vừa 18 tuổi, nằm giường trên tôi, nhà ở Nha Trang, chú khóc suốt hàng đêm ở giai đoạn một vì đã lỡ dại vào đây, chú thì rớt tú tài một hai năm rồi tình nguyện đi lính, ngày đầu tiên chú lính trẻ con này còn ngập ngừng gọi tôi bằng chú: - “Cháu học hết nổi rồi chú ơi!”. Chú em Khoa đúng là mồ côi không ai thăm hỏi trong suốt 9 tháng quân trường, những lần đi phép đầu tiên chủ bờ ngõ, xa lạ với Sài Gòn, thương chú tôi phải đưa về nhà với gia đình tôi . . . Sau này chú ra TQLC không biết bây giờ ở đâu, hay là đã tìm về nương náu trên Trung Nghĩa Đài ??.

Kỷ niệm thì nhiều lắm, làm sao kể hết, làm sao chối bỏ được ! ! !
Đó là những kỷ niệm “Cư An Tư Ngụy” của quá khứ, chuyện bây giờ ở đây, ở thành phố San Diego này, cả ngàn Alpha lặn đầu cả rồi? **Quân Trường Thủ Đức là quân trường đào tạo hầu hết các sĩ quan của QLVNCH.** Cho đến ngày 30 tháng tư 75, sĩ quan xuất thân từ Thủ Đức có đầy đủ cấp bậc, địa vị, bằng cấp, cao thấp cách biệt nhau, từ Sao đến cái Quai Chảo chuẩn úy mới ra lò, từ Tiến sĩ, Kỹ Sư, Luật Sư, Giáo Sư, Sinh Viên, đến trục đầu chỉ có chứng chỉ đệ nhị, hoặc văn bằng trung học đệ nhất cấp. **Quý vị trưởng thượng, cấp bậc cao, các vị Alpha có học thức có bằng cấp uyên thâm, các vị trốn ở đâu? Sao không ra gánh vác đìu dắt các Alpha.** Để một đám lau nhau, Alpha thật, Alpha giả, CS nằm vùng, băng đảng Phở Bò lẫn lộn, trà trộn, quậy nát cái hội “Trường Dậy Làm Lính” của đời tôi, để hôm nay, tôi xin lỗi quý vị, tôi phải chối bỏ quá khứ “Cư An Tư Ngụy” này!

Phải nói, hội “CSVSQ Thủ Đức” là hội dễ bị CS và băng đảng Phở Bò Việt Tân xâm nhập và lèo lái nhất. Cả chục ngàn SVSQ nhập học một năm, ra vào trong vòng mấy tháng, rồi bay đi bốn phương trời, không ai biết ai, thì làm sao ai có thể đối chất, nhận diện được ai, một khi Cộng Sản nằm vùng và băng đảng Phở Bò cố tình xâm nhập, chiếm lãnh các chức vụ, từ hội trưởng trở xuống để lèo lái hoạt động của hội theo chỉ thị của đảng, của những tên thủ lĩnh núp trong bóng tối. Hội chỉ mới được thành lập vài năm nay, mới chỉ đến đời ông hội trưởng thứ hai, **ông Đặng Văn Trí mà cấp bậc, lý lịch, học lực,**

xuất xứ của ông cũng mờ mờ ảo ảo !!

. . . Theo dõi đường đi nước bước, phe phái giao dịch, cách thức sinh hoạt của hội hiện nay là có thể đoán được **“Năm Vòng và Phở Bò” đã nắm trọn cái hội “CSVSQ Thủ Đức” này rồi!** Ngay từ ngày mới thành lập, hội đã có những liên hệ mật thiết với ông trưởng cơ sở Nguyễn Văn Lộc và đại Tiếng Nước Tôi của băng đảng Mặt Trận Phở Bò, điều này là nguyên nhân chính tại sao **đa số các Alpha có trình độ, có học thức có cấp bậc cao đã lánh xa, không đến với hội.** Không biết phe nhóm, đảng phái hay bàn tay bí mật nào đã núp phía sau, trợ giúp, gây dựng lên hội và “maneuver” để nặn ra các ông hội trưởng khi mà lý lịch, văn hóa, xuất xứ không ai biết rõ. Không ai trả lời được những câu hỏi về **cả hai ông hội trưởng, cựu cũng như đương nhiệm: HO? Vượt Biên? Tù Cải Tạo? Tù Hình Sự? Sĩ Quan? Hạ Sĩ Quan? Thủ Đức? Đồng Đế? Quốc? Cộng? Cách Mạng 30?** Câu trả lời chỉ có thể dựa vào kiến thức xã giao khi tiếp xúc, hoặc nhìn vào đời sống hàng ngày vô công rồi nghề, lang thang tụ họp ngoài quán và nhìn thấy những vết xăm trên cánh tay, khó kiếm được người Sĩ quan QLVNCH học thức, đứng đắn mà có xăm tay xăm mình! **Ngay từ những năm tháng đầu sau ngày thành lập, hội đã mang tai tiếng về nhậ nhệ, say sưa, đánh lộn, chửi lộn ngoài công cộng mà có lúc dân nhậ San Diego đã phải đặt tên hội là “hội ve chai”.** Mấy năm qua, tôi chỉ dám thập thò, chờ xem có vị nào có tên tuổi, có cấp bậc, có kiến thức, có uy tín và đáng kính trọng ra sinh hoạt để tôi ra sinh hoạt, nhưng, chờ mãi chẳng thấy ai! **Chỉ thấy mấy chú nhỏ, Alpha thật, Alpha giả, đầu trâu mặt ngựa lẫn lộn.** Nhân sự chưa đếm đầy năm ngón của một bàn tay, năm này qua năm khác, quanh quẩn cũng chỉ thấy Đặng Văn Trí, Bùi Ngọc Hỷ, Khiếu như Long, Phan Anh Dũng, Trần Ngọc Dương, loáng thoáng thấy có ông “Cổ Cánh Phao Câu” là bậc lão thành và cấp bậc cao nhất trong đám. Không rõ ai đặt biệt danh cho ông mà nghe đến là đã biết, ông thuộc băng “Chai Lọ”.

Hôm nay nhân tiện quyết định nghỉ hưu, “Chối Bỏ Quá Khứ” để từ giã các hội đoàn. Tôi xin lỗi phải gửi lời tuyên dương công trạng đến các vị đang lèo lái hội “CSVSQ Thủ Đức San Diego”:
- Các vị đang chất chai lọ, đổ rượu, vác AK, đổ Phở Bò lên phù hiệu “Cư An Tư Ngụy”, lên Đồi Tăng Nhơn Phú, lên Trung Nghĩa Đài.

Tôi xin lỗi cả ngàn Alpha thâm lặng, đang định cư tại thành phố San Diego này. Hôm nay, tôi xin được chối bỏ quá khứ của tôi, một cựu quân nhân, chối bỏ cả bốn chữ “Cư An Tư Ngụy”.

Bùi Văn Quý

LTS: COV nhận được “Lời Trần Tình” vào khoảng tháng 5-2007. Bài thơ hay, nhưng vì được phổ biến rộng rãi trên nhiều diễn đàn điện tử nên đã không chạy đăng. Nay thấy trên một đặc san thân quen, vì một sơ xuất nào đó đã đăng nhầm tên tác giả, tên bài thơ và thiếu mất 5 câu cuối, năm câu kết luận quan trọng nhất ! Cảm mến tác giả và yêu thích bài thơ, COV chạy đăng trong số báo này thay cho lời đính chính của Tác Giả.

Lời Trần Tình

Anh khuyên tôi: “Hãy quên đi thù hận”
Về quê hương xây dựng nước non nhà
Bằng tài năng học hỏi chốn phương xa
Đảng, nhà nước hoan nghênh người viễn xứ!

Anh khuyên tôi hãy “khép lại quá khứ”
Quên những ngày khói lửa dậy trời Nam
Chiến xa Nga hằn đậm vết hung tàn
Trên đường phố Sài Gòn ngày quốc hận!

Anh bảo tôi quên những ngày lặn dạn
Cha đi tù, mẹ buôn gánh bán bưng
Nuôi đàn con trong khốn khổ tột cùng
Tôi phải thôi học, sáng ngò chiều sắn

Vâng, tôi cố quên những ngày mưa, nắng
Đi mò cua, giúp mẹ buổi cơm chiều
Quên những ngày nước ngập mái tranh xiêu
Đêm u tịch hải hùng: “kinh tế mới”!

Giờ, tha phương, quê nhà xa diệu vợi
Tôi sống cuộc đời dân chủ ấm no
Nhưng dân tôi ĐANG khắc khoải mong chờ
Ngày sụp đổ của bạo quyền tàn độc

Thương quê hương, bao lần tôi bật khóc
Thấy lương dân trong kiếp sống khốn cùng
Thương dân hiền cam chịu kiếp lao lung
Khổ đến nỗi đem con mình đi bán!

Tôi chống anh KHÔNG PHẢI VÌ DĨ VĂNG
Mà là vì HIỆN TẠI với TƯƠNG LAI
Vì dân tôi ĐANG sống kiếp đọa đày
Thế hệ trẻ nhìn TƯƠNG LAI VÔ ĐỊNH!

Thì anh ơi, nói chi lời lừa phỉnh
Đến bây giờ, ai tin cộng sản đâu
Nếu thật lòng xin hãy thực hiện mau
Cuộc hòa giải với người dân quốc nội:

Hãy ngưng ngay những hành động bỉ ổi
Ngưng đuổi nhà, cưỡng chiếm đất nhân dân
Ngưng đào mộ, sang phẳng những mộ phần
Xây khách sạn làm giàu cho đảng ủy

Hãy ngưng ngay những ngón nghề phù thủy
Đạo giáo quốc doanh, dân chủ cò môi
Hứa hòa hợp hòa giải ở đầu môi
Nhưng cộng đảng vẫn độc quyền chúa tể

Nếu thật tình thì hãy mau giải thể
Đảng độc tài cộng sản (đảng vô lương)
Người TỶ NẠN bốn bể sẽ hồi hương
Đem tài sức hiến dâng cho đất nước

Hứa với anh, tôi là người đi trước!

Vô Đề & TCY .